

עמ"י 37884/04/18 - משטרת ישראל, תחנת זבולון, תיק משטרה 163739/18 נגד אריאל בר,

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 37884-04-18 משטרת ישראל - תחנת זבולון נ' בר
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופטת עפרה ורבנר
העוררת: משטרת ישראל, תחנת זבולון, תיק משטרה 163739/18
באמצעות מפקח אשר ונונו

- נגד -
המשיב:

אריאל בר,
ע"י ב"כ עו"ד יוני דדון

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בימ"ש השלום בקריות (כבוד סגן הנשיא השופט ערן נווה), בתיק מ"י 19359-04-18, אשר ניתנה בתאריך 17.04.18, ואשר במסגרתה הורה בימ"ש קמא על שחרור סך של 55,000 ₪ מתוך 105,000 ₪ שנתפסו ע"י המשטרה ב 11.04.18, לידי המשיב באמצעות בא כוחו.

רקע עובדתי:

2. בתאריך 11.04.18 נעצר המשיב כאשר שהה בדירת חברו מר אריאל אורי רזניק, ברחוב יל"ג 23 בקרית אתא. לדירה הגיע צוות שוטרים עם צו חיפוש מבית משפט שלום בקריות, ובמהלך החיפוש נמצא ונתפס על ידי צוות השוטרים חומר החשוד כסם מסוג חשיש במשקל של 1.112 ק"ג וכן נתפס חומר החשוד כסם מסוג מריחואנה במשקל 190.2 גרם. כן נתפס רכוש החשוד כגנוב וכן נתפס סכום כסף במזומן של כ- 105,000 ₪.

סכום הכסף שנתפס נתפס על ידי צוות השוטרים בחצר דירת החבר בה נערך החיפוש לאחר שהכסף (שטרות מגולגלים בגומיות), הושלך על ידי המשיב מחלון דירת החבר.

המשיב לא הכחיש כי זרק את הכסף אלא שטענתו הייתה שזרק את הכסף דרך החלון מאחר וסבר כי באים לשדוד אותו.

3. המשטרה הגישה בתאריך 12.04.18 בקשה להוצאת צו מעצר כנגד המשיב תוך שבפרטי העבירה צוין כי המשיב וחברו חשודים שהחזיקו את הסמים לצורך סחר, וכן צוין שהמשיב השתולל בתחנת המשטרה ופגע בעצמו וסרב להיחקר.

העבירות בגין נתבקש צו המעצר הינן יצוא, יבוא סחר והספקת סמים וכן החזקה ו/או שימוש בסמים שלא לצריכה.

בתאריך 12.04.18 התקיים דיון בהארכת מעצרו של המשיב בפני כבוד השופט טורס בבימ"ש השלום בקריות בתיק מ"י 19359-04-18. במסגרת החלטת כבוד השופט טורס צוין כי המשיב טען שהוא דר ברחוב ושהה בדירת החבר מבלי שידע על הימצאות הסם, אולם המשיב הודה כי הכסף שנתפס שייך לו.

כבוד השופט טורס סבר כי קיים חשד סביר שקושר את המשיב לעבירות המיוחסות לו וכן צוין כי לאור מהות העבירות ועברו הפלילי של המשיב, קיימת הצדקה להארכת המעצר עד 15.04.18.

4. בתאריך 15.4.18 התקיים דיון לפני כבוד השופט ערן נווה בנוגע להארכת מעצרו של המשיב במסגרתו אף ביקש ב"כ המשיב כי סכום הכסף שנתפס של כ 105,000 ₪ יוחזר למשיב שלטענתו עובד במאפיה.

כבוד השופט נווה החליט כי המשיב ישוחרר למעצר בית עד 17.04.18 בבית בת זוגו ברחוב רותם 15 בחיפה בכפוף להתחייבות כספית. כמו כן ניתנה הוראה למשטרה להגיב בכתב על הבקשה להחזרת הכסף לידי המשיב ונקבע דיון בבקשה זו לתאריך 17.04.18.

5. המשטרה הגישה תגובתה לעניין הבקשה להחזרת הכסף שנתפס וציינה כי מתנהלת חקירה בגין סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכי המשיב זרק מחלון הדירה בה נתפס הסם, סכום של כ 105,000 ₪. עוד צוין כי המשיב הינו חסר בית וטוען שחסך את הכסף מעבודות שביצע במהלך חייו, וכי המשיב מסרב למסור את הקוד של הטלפון הנייד שנתפס ושנשלח לפריקה, כאשר המשטרה מנסה לפענח באמצעות הטלפון את זהות קונה הסמים. המשטרה ציינה כי כל עוד לא התקבלו תוצאות הפריקה אין מקום להחזרת הטלפון החשוד, ואף אין מקום להשבת הכסף וזאת לאור החשד כי מדובר בכסף שניתן כתמורה למכירת סמים.

6. בתאריך 17.04.18 התקיים דיון בפני כבוד השופט נווה במהלכו הבהירה המשטרה כי המדובר בעסקת סמים ובכסף רב שנתפס וכי המשטרה מתנגדת לשחרור הסכום ומתכוונת לחלטו.

המשיב טען כי יש לו רצף תעסוקתי משנת 2012 אולם אין לו חשבון בנק ולכן הוא מסתובב עם סכום של כ 100,000 ₪ עליו, כן טען כי אינו קשור לעסקת הסמים והוא זקוק לכסף מאחר ויש לו בת זוג וילד, ולדברי בא כוחו הוא משלם מזונות ובינתיים גר ברחוב אולם אמור להיכנס לדירה בשבוע הקרוב.

בית משפט קמא צוין כי בכל הקשור לסם שנתפס בדירת חברו של המשיב, לקח החבר על עצמו את האשמה וכי המשיב שוחרר, אולם החקירה בעניינו של המשיב ומעורבותו בסמים שנתפסו, טרם הסתיימה.

בית משפט קמא החליט כי יש לשחרר ₪ 55,000 לידי המשיב באמצעות בא כוחו על מנת לאפשר למשיב לשכור דירה. השחרור בוצע בלא ערובה כלשהי, ובלא תנאי.

טיעוני הצדדים:

7. לטענת העוררת שגה בית משפט קמא בהחלטתו.

העוררת טענה כי החקירה טרם הסתיימה, כי קיים כנגד המשיב מידע מודיעיני על פיו המשיב עוסק בסחר בסמים, כי אין תימוכין לטענות המשיב בדבר רצף תעסוקתי ובאשר לכך שהוא משלם כספי מזונות לבת זוג, וכי המדובר "בכסף שחור". כמו כן, ציינה העוררת כי היא בוחנת את גרסת המשיב על פיה אין לו חשבונות בנק כלשהם וכן ציינה כי אין כל תימוכין לטענה כי המשיב שכר דירה והוא אמור לשלם עבודה.

העוררת טענה כי גם אם יתברר שהמדובר בכספים הקשורים לעבירה אחרת שאינה דווקא עבירת סחר בסמים, עדיין יש מקום להמשיך בתפיסתם מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

העוררת הדגישה כי מדובר בסכום כסף גדול במזומן שנזרק מחלון דירה שבה נתפס סם וכאשר אין הסבר מניח את הדעת באשר למקור הכסף והחקירה עדיין בראשיתה, ואין מקום להחזרת הכסף שהינו כסף מזומן, והחזרתו תגרום למצב בלתי הפיך. עוד הביעה העוררת תמיהה הכיצד המשיב, שציין בחקירתו כי הינו נרקומן, חי ממשכורת של 5,000 ₪, מממן סמים וגם חוסך 100,000 ₪!?

עוד הדגישה העוררת כי הכסף נתפס לאור החשד שמדובר בסחר ובתשלום המהווים חלק מעסקת סמים.

8. המשיב טען כי כנגד המעורב הנוסף - חברו של המשיב, אמור להיות מוגש בימים אלה כתב אישום, ויש בכך כדי להצביע על נתק בין שני החשודים. עוד טען המשיב כי החקירה הינה בכיוון של החזקה של כמות גדולה של סמים שלא לצריכה עצמית ולא נחקרת בתיק עבירה של עסקת סחר בסמים ולטענתו האפשרות לחלט את הכסף תהא רק אם יהא מדובר בעסקת סחר בסמים ולא בהחזקת סם.

המשיב טען כי הוא עובד מגיל צעיר מאד, עוד לפני גיל 18, וכי לא שירת בצבא, ועבד כשכיר ואם לא דווח עליו לרשויות המס הרי המדובר בעבירה של המעסיקים ולא בעבירה שלו. המשיב אף לא טען כי יש בידיו חוזה לשכירת דירה בימים הקרובים אלא טען שהוא מעוניין לשכור דירה שכן עד היום גר אצל מכרים, לעיתים אצל בת זוג, לעיתים אצל חבר, לעיתים ברחוב.

המשיב לא נתן הסבר כלשהו לביהמ"ש מדוע לא שכר דירה עד כה, אם הוא עובד במשך למעלה מ 5

שנים ואם ברשותו 100,000 ₪ במזומן, מדוע, כך לטענתו, גר עד עתה ברחוב, ולא שילם עד היום דמי שכירות עבור שכירת דירה, ומדוע כעת דווקא החליט לשכור דירה.

בכל הקשור לטענת המשטרה כי המשיב אינו משלם מזונות, למרות שכך נטען על ידי המשיב בפני בית משפט קמא, ציין המשיב כי הוא אכן אינו משלם מזונות בכסף אלא רק קונה פה ושם חפצים עבור בנו התינוק.

הכרעה:

9. סמכות המשטרה לתפיסת חפץ, לרבות סכום הכסף שנתפס בחצר הדירה בה נתפסו סמים, מעוגנת בהוראות סעיף 32 לפקודה שזו לשונה:

"סמכות לתפוס חפצים"

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץנעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש כאיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

(ב) "...".

מלשון הסעיף עולה כי על מנת שלשוטר תהא סמכות לתפוס חפץ, נדרש כי יהיה לו יסוד סביר להניח שיש קשר בין החפץ שנתפס לבין עבירה שנעברה או שעתידה להיעבר, הכל בהתאם לחמש החלופות המפורטות בסעיף.

עיין בעניין זה בבש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מ"י (26.11.09).

קיימת אבחנה בין שלב תפיסת החפץ לבין שלב המשך ההחזקה בחפץ שנתפס ויש לבחון האם תפיסת החפץ לראשונה נעשתה לתכלית ראויה והאם המשך החזקת החפץ אינה פוגעת בבעל הנכס במידה העולה על הנדרש.

עיין בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מ"י [22.5.00].

בענייננו אין ספק כי סכום הכסף נתפס כראוי וכי לא נפל פגם בהפעלת שיקול הדעת של השוטרים שתפסו סכום של 100,000 ₪ שהושלך מחלון דירה בה נתפסו סמים.

10. לאחר שהחפץ נתפס על ידי המשטרה קובעות הוראות סעיף 34 לפקודה כי אדם התובע זכות בחפץ יכול לפנות לבימ"ש שלום, על מנת לצוות כי החפץ ימסר לו או לאדם פלוני כלשהו.

וזו לשון סעיף 34

"מסירת התפוס לפי צו

על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

בסעיף 34 לא מפורטים הקריטריונים על פיהם מפעיל ביהמ"ש את שיקול דעתו באשר לגורל החפץ שנתפס אולם בין השיקולים אותם על בימ"ש לשקול, יש לקחת בחשבון את טיב החפץ התפוס, סוג העבירה שיש חשד כי נעברה בהתייחס לאותו חפץ, נטל ההוכחה באשר לגורל החפץ התפוס, הוכחת זכותו הקניינית של הטוען לזכות בחפץ, אינטרס הציבור ועוד.

עיין בעניין מגלניק ובעניין עובדיה שהוזכרו לעיל וכן בבש"פ 3405/14 מ"י נ' חמלני טכנולוגיות (2007) בע"מ (1.6.14).

וכך נפסק בבש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06) מפי כב' השופטת פרוקצ'יה:

"לאורך השנים הבהירה ההלכה הפסוקה כי לא הרי קיומה של עילה לתפיסת חפץ, בהכרח כדין המשך ההחזקה בו בידי המדינה... נדרשת איפוא בחינה שלה שתי פנים: האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרתת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה, אם שאלה זו תענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות המניין של הפרט מנגד".

בענייננו המדובר בכספים בסכום גבוה שהושלכו מחלון של דירה שבה נתפסו סמים וכאשר החקירה בנוגע לחשד כי המדובר בתשלום עבור עסקת סמים טרם הסתיימה. בנוסף לכך טענה העוררת כי היא מבקשת לשקול ולבחון את מעורבות המשיב בעבירות אחרות, לרבות עבירות מס, בהתייחס לכסף המזומן שנתפס. לעניין זה הפנתה העוררת לבש"פ 8793/12 מ"י נ' סעדי (17.12.12)

על האמור לעיל נוסיף כי הסבריו של המשיב באשר להחזקת ₪ 105,000 במזומן- כאשר לטענתו הוא עצמו מתגורר ברחוב ולא גר בדירה שכורה עד עתה, ורק עתה הוא מבקש את הכסף על מנת לשכור דירה, וכן לאור עלויות המחיה השוטפות של כל אדם, אל מול גובה הכנסתו הנטענת של המשיב- הינם תמוהים.

11. לאור מכלול האמור לעיל ומאחר ומדובר בכסף מזומן אשר בית משפט קמא הורה להחזירו למשיב,

ללא כל ערובה או תנאי, דין הערר להתקבל והעוררת רשאית להמשיך ולהחזיק בסך של 105,000 ₪ לצורך השלמת החקירה בנוגע למעורבות המשיב בעסקת סמים ולצורך בירור האם יש קשר בין הכסף שנתפס לבין הסמים שנתפסו בדירה ממנה הושלך הכסף.

על העוררת להודיע למשיב באמצעות בא כוחו בתוך 30 יום מהיום האם הסתיימו פעולות החקירה, ומה בכוונתה לעשות עם סכום הכסף שנתפס והמצוי ברשותה וככל שהעוררת תחליט שלא לשחרר לידי המשיב סכום כסף זה, עליה להבהיר במפורט ובמנומק בהחלטתה מכוח איזה סעיף בפקודה ובגין איזה עבירה נטענת המיוחסת למשיב, היא מותירה את הכסף ברשותה.

הנני סבורה כי 30 יום הינם די והותר זמן לצורך מיצוי הליכי החקירה וקבלת החלטה מנומקת של העוררת, באשר להמשך החזקת הכסף.

12. מזכירות בית המשפט תשלח העתק החלטה זו לצדדים (למשיב באמצעות בא כוחו עו"ד יוני דדון).

ניתנה היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.